

Frihedskæmper Hans Krarup Andreassen

Født 13/9-1913 - Død 21/2-1945

Hans vokser op og bliver skovarbejder som sin far i skovene ved Silkeborg. Af familie og venner beskrives han som en flittig og dygtig mand, som elskede fred og fordragelighed og indgød tillid. Han var et rigtigt familiemenneske.

Hans startede med at lave sabotage mod tyskerne for sig selv. Det fortælles, at han lavede hjemmelavede bomber med sprængstof, der blev tilovers efter sprængninger i skoven. Og han var ihærdig. Det lykkedes ham også at vælte et radartårn ved at hælde syre på kablet til det brast.

Med tiden fandt Hans flere, der delte hans synspunkter, og de blev mere og mere organiserede. Hans blev leder af sabotagegruppe Øst, og gik under dæksnavnet Mogens. Sabotageopgaverne blev større og voldsommere. Han begyndte at frygte for, at Gestapo skulle finde ham og blev i den forbindelse tilbudt nye opgaver. Han blev medlem af en af de likvideringsgrupper, som blev sat ind mod stikkere.

Derfor rejste Hans Krarup Andreassen til Aalborg, hvor han gik under jorden.

Billede af Hans med datteren Bente

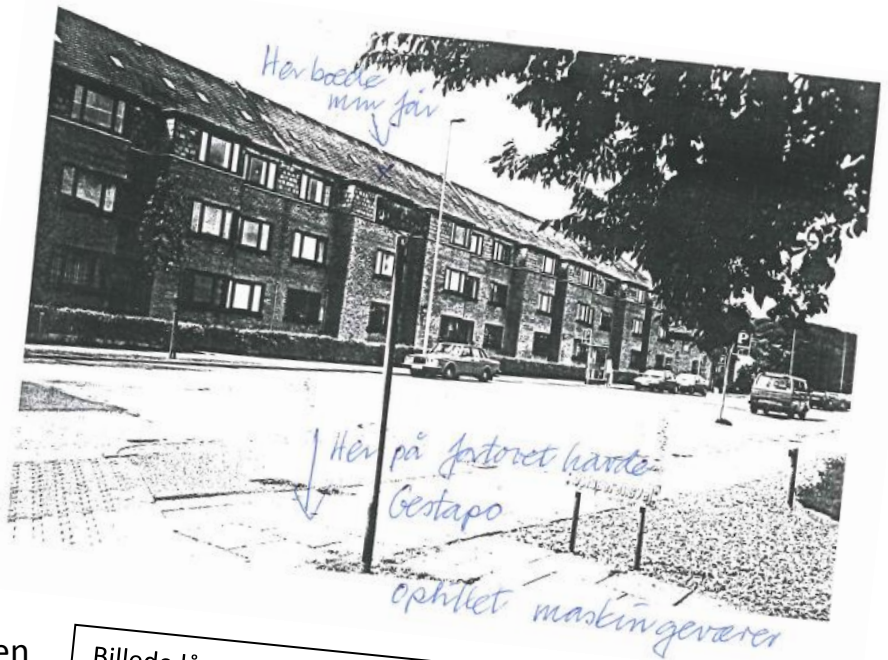
Hans' sidste timer.

Hans og vennen Vagn boede på Ny Kærvej i Aalborg. Hans på et tagværelse ud til gaden og Vagn på et lille kammer ind mod gården.

Den 21/2-1945 foretog Gestapo en razzia mod bygningen. De stiller projektører og lyser op mod husets tag. Hans forsøger at flygte gennem et vindue, og de ser ham. De ved han er der.

Tyskerne finder frem til døren ind til hans værelse og banker på, men døren forbliver lukket. Hans åbner ild gennem den lukkede dør. Vagn fortæller, at han kendte lyden af Hans' pistol. Han hører, Hans skyde mod tyskerne, hvorefter der er et stille øjeblik.

Og så lyden af endnu et skud.

Billede lånt af datteren Bente Rytter med hendes noter.

Bagsiden af huset, hvor Vagn mistenkeløst redder livet ved at falde ned på en altan hos venligtsindede mennesker.

Billede lånt af datteren Bente Rytter med hendes noter

Kammeraten Vagn fortalte senere, at det lykkedes ham at overleve ved at springe ud af vinduet, hænge i armene i tagrenden og falde ned på en altan. Lejlighedens beboere skjulte ham for tyskerne til næste morgen.

I likvideringsgruppen var det en aftale, at man brugte alle kugler mod tyskerne på nær den sidste. Den sidste kugle var til en selv.

At blive fanget af tyskerne og blive tortureret til at udlevere navne var for farligt for ens modstandskammerater.

Vagn var ikke i tvivl om, at Hans tog sit eget liv.

Hans blev fundet død med 3 skudsår i maven – og et i panden.

Vagn skynder sig til Sejs, hvor Hans' forældre boede og fortæller dem den forfærdelige historie. Den nærmeste familie bliver informeret, men det er for farligt at sige noget, der kan kæde en sammen med andre modstandsfolk.

Så ægtefællen måtte bære på sorgen, indtil Danmark bliver befriet. Det går først op for datteren Bente Rytter, hvor meget hendes mor har båret på, da hun mange år senere får fortalt af en nær ven af familien, at han den 5. maj 1945 om morgenen mødte hendes mor i følge med hendes og Hans' to små døtre og sagde: Nu får du snart Hans hjem igen. Moderen svarede: Nej, det gør jeg ikke.

Hans' begravelse.

Tyskerne begraver Hans Krarup Andreassen på Aalborgs flyveplads Øst, hvor Røde Kors finder ham efter krigen.

Der bliver arrangeret begravelse for både Hans Krarup Andreassen og Svend Ulrich Pedersen, som arbejdede sammen i likvideringsgruppen.

Kisterne af de to modstandsfolk var svøbt i Dannebrog. De blev kørt på ladet af frihedsbevægelsens lastbiler ganske langsomt gennem Alderslyst og Silkeborg ned til kirken. Foran lastbilen var et langt sørgetog af frihedskæmpere, politibetjente og fanebærere.

Der blev strøet blomster langs ruten og alle flag stod på halvt. Mange mennesker var standset i deres arbejde, for at vise de afdøde den sidste respekt.

Kirken var fyldt, og nogle måtte endda stå ude i våbenhuset.

i Silkeborg Nordskov, ganske tæt på Hans' barndomshjem, nær Nyløkke, hvor han arbejdede de sidste dage, inden han forlod byen.

Om Hans' gravsted.

Gravstedet er enkelt og smukt. På bronzepladen foran stenen kan man se, her ligger en frihedskæmper begravet. Denne synliggørelse kan man også se på andre kirkegårde i Danmark.

Nogle af planterne på gravstedet trækker tråde og tanker fra Hans' liv. Den store birketræ og rododendron bag stenen, blev plantet som små og kommer fra hans barndomshjem. Selv de små lyng blev plantet med tanken om hans hjem på heden.

Kilde: Datter Bente Rytter for tekst og billeder, Silkeborg Arkiv, samt diverse hjemmesider om Danmarks frihedskæmpere.

Indholdet er 1. maj 2017 godkendt af datteren Bente Krarup Rytter, så kirkegården kan bruge det i formidling ved rundvisninger og som læsestof i forbindelse med en QR-kode.

Efter ceremonien med taler og sange, blev de to kister båret ud til to hestetrukne fladvogne. Herefter blev kisterne kørt til Silkeborg Vestre Kirkegård, hvor de to frihedskæmpere blev begravet ved siden af hinanden.

Små 3 måneder senere ved en mere privat og enkel højtidelighed rejser medlemmer af Sabotagegruppe Øst en sten for Hans Krarup Andreassen og Svend Ulrich Pedersen. Den bliver placeret mellem de to gravsteder. Kun medlemmerne af Sabotagegruppe Øst og de afdødes nærmeste familier deltog ved afsløringen og overdragelsen af den smukke mindesten.

Få dage senere bliver endnu en mindesten rejst for Hans Krarup Andreassen. Denne gang

